

2. KORINTHUSI LEVÉL 6.

Nyissuk ki Bibliánkat Pál korintusiakhoz írt 2. levelének 6. fejezeténél.

1. vers. *Vele együtt munkálkodva intünk is titeket; úgy éljetez, mint akik nem hiába kapták az Isten kegyelmét.*

2. Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. És Pál hozzáteszi: Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!”

3. *Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat.*

Pál először is tehát az mondja, hogy a szolgálat nem más, mint együtt munkálkodni Istennel. Istennel együtt munkálkodva pedig Pál arra kéri az embereket, hogy ne úgy éljenek, mint akik hiába kapták Isten kegyelmét, és arra is bátorítja őket, hogy fogadják el az Istentől jövő üdvösséget, hiszen most van a kegyelem ideje, most van az üdvösség napja. Majd hozzáteszi a 3-as versben: *Senkinek, semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat.*

4. *Hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói:*

Pál azt mondja, hogy én fizikai értelemben is bizonyítani tudom azt, hogy a szolgálatom Istentől van:

4. *Sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban,*

5. *Verésekben, bebörtönzésekben, fáradozásban, virrasztásban, böjtölésben,*

Pál itt felsorolja mindazokat a nehézségeket, amelyekben Jézus Krisztus szolgájaként része volt, és amelyek hitelesítették a szolgálatát.

Ezután Pál rátér a mentális dolgokra, és ezt mondja a 6-os versben:

6. *Tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben,*

Ezután pedig a Lélek dolgaira tér rá:

7-es vers: *Az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel.*

Pál tehát felsorolja, hogy mi az ami bizonyítja, hogy a szolgálata Istentől van. Emellett jellemzi Isten szolgáját is. Az Úr adjon nekünk ma is ilyen szolgálókat, akik hajlandók így szolgálni Istent és az embereket.

8. *Dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámitók és igazak,*

9. *mint ismeretlenek és jól ismertek, mint halálra váltak és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem öltek,*

10. *mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden.*

Érdekes ellentétpárok ezek, amelyek a szolgálatot jellemzik: Szomorkodók, de mindig örvendezők; szegények, de sokakat gazdagítók; mint akiknek nincsen semmijük, de akiké mégis minden - hiszen Krisztus a miénk.

11. *Szánk megnyílt, szívünk kitárult előttetek, korinthusiak.*

Vagyis Pál azt mondja nekik, hogy: „Most megosztom veletek, korinthusiak, ami a szívemen van.”

12. *Nem a mi szívünkben van kevés hely számotokra, hanem a ti szívetekben van kevés hely számunkra.*

Károli fordításában pedig ezt olvashatjuk: *Nem mibennünk vagytok szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben.* Mintha Pál azt mondaná: „Még nem kerültetek nyomás alá miattunk. Még nem alakult ki nagyobb hely a szívetekben számunkra.

14. *Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez.*

Egyesek hajlamosak azt gondolni, hogy az ő esetük különleges és egyedi, nem terjed rá ki az Ige, ebből kifolyólag tehát azt csinálhatnak, amit csak akarnak. Úgy gondolják, hogy a Bibliában lefektetett elvek és szabályok az ő esetükre nem vonatkoznak, hogy Isten a Bibliában az ő esetükkel valahogy nem számolt. Emiatt sokan hajlandók felemás igába lépni hitetlenekkel, abban a reményben, hogy a különbségek előbb vagy utóbb megoldódnak, hogy Isten majd megoldja ezt a helyzetet is. Pedig tudhatnák, hogy ha nem Isten útján járnak, nem győzhetnek. Nem győzhetünk úgy, hogy közben az Igével ellentétesen cselekszünk.

A hosszú évek során, ahogy lelkipásztorként szolgálok, nagyon sok fiatal jött hozzám, hogy elújságotja mennyire szerelmes. A lányok áradoztak a barátjukról, hogy ő álmaik férjje. Csak egy aprócska probléma van az egésszel: az, hogy ez a fiú nem hívő. És ezek a lányok mindig hozzáteszik, hogy: „Igen, tudom, hogy most még nem hívő a barátom, de hiszem, hogy ahogy Istennel járok szeretetben, szelídségben, előbb vagy utóbb a barátom is megtér.” Erre én mindig azt válaszoltam, hogy természetesen ez lehetséges, de az Ige mégis azt mondja, hogy ne legyünk a hitetlenekkel felemás igában. „Na jó, de hát szeretjük egymást, és én biztos vagyok abban, hogy meg fog változni idővel” - mondja a lány. Úgyhogy végül elhatározzák, hogy összeházasodnak, figyelmen kívül hagyva az Ige tanácsát erre vonatkozóan. Aztán nagyon sok esetben egy-két évvel később újra meglátogat ugyanaz a fiatal lány teljesen összetörve, és azt mondja nekem sírva, hogy: „Ó, bárcsak hallgattam volna Önre! Olyan ez a házasság, mint a pokol. Nem tudom, hogy valaha is szerettem-e őt igazán. Én ezt már nem akarom.” Az élete végül romokban hever, mert azt gondolta, hogy úgy is győzhet, ha nem Isten útjait követi.

Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában. Ez azonban nem csupán a házasságra vonatkozik. Ugyanis sokféle igában lehet az ember egy nem hívővel. Bármilyen kapcsolatról is legyen ugyan szó, a hittelennel való kapcsolat mindig felemás iga. Az ilyen kapcsolat mindig egyenlőtlen, hiszen nem ugyanazokat a szabályokat követik, mint te, más elvek szerint élnek, ezért nem szükségszerűen zavarja őket, amikor hazudnak, amikor csalnak, téged azonban ez zavarni fog.

Nagyon sok üzletember keresett már meg szomorúan azzal, hogy az üzlettársuk valami olyat akar tenni, ami illegális: például nem akarják bevallani a teljes hasznukat, vagy kettős könyvelést akarnak. Az illető keresztény üzletember pedig nem tudja, hogy mit tegyen.

Korábban ő is úgy döntött, hogy egy felemás igába lép, pedig mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak? Vagy mi köze van a világosságnak, a sötétséghez?

15. *Vagy mi azonosság van Krisztus és Beliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között?*

16. *Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk.*

Ez az öreg sátor valóban az élő Isten temploma. Az 1. Korintus 6.19-ben ezt írja Pál: *Vagy nem tudtátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok? 20. Mert áron vétettetek meg: dicsőítétek tehát Istent a testetekben.*

16. *Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan az Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek, és ők az én népem lesznek.*

17. *Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket.*

18. *Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek, így szól a mindenható Úr.”*

Isten tehát arra hívja az Ő népét, hogy bizonyos értelemben határolódjanak el ettől a világtól, hogy legyenek mások, mint a világ, hogy ne legyenek többé közösségben a világgal. Hiszen mi köze van egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak? Hogyan is egyeztethetnénk össze a testies életet a Lélek szerinti élettel? Ez a kettő nem összekapcsolható, csak felemás igát teremtene. *Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szólt az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket. Atyátokká leszek - mondja Isten -, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek.*

Isten gyermekeként máshogy éljük már az életünket, mint azok, akik nem Isten gyermekei. Maga az Úr is azt kéri tőlünk, hogy máshogy éljük már az életünket - más mérce szerint és más célokkal. A Máté 5.46-ban a következő kérdést teszi fel nekünk Jézus: *Mert ha azokat szerettitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? Máté 5.44-45. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznék titeket, hogy legyetek mennyei atyátoknak fiai.*

Jézus tehát hív bennünket, hogy legyünk mások, mint a világ, hiszen mi most már új teremtés vagyunk. 2. Korintus 5.17. *Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme új jött létre.* Mi most már Isten gyermekei vagyunk.

1. János 2.15. *Ne szeressétek a világot, se azt ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.*

A Szentlélek tehát arra kér bennünket, hogy béküljünk meg Istennel. De ez csak akkor lehetséges, amikor a testiességet megtagadva, a Lélek szerint kezdünk élni - amikor megtagadjuk önmagunkat, saját én központú életünket, vállunkra vesszük keresztünket, és Őt követjük. Erre hív minket most is a Szentlélek. Bárcsak válaszolnánk!